

A Nagy-Eged, a Bükk hegység déli szegélyének legmagasabb tömbje, amely közzetani szempontból is a hegységhez tartozik. Eger felől nézve harang alakú, vulkánra emlékeztető formája megtévesztő, ugyanis vulkanikus kőzeteket nem figyelhetünk meg itt. Szinte kizárólag mészkövet találunk, mely a sok millió évvel ezelőtt itt hullámozó tengerekben létrejött üledékes kőzet. Színük alapján jól elkülöníthetőek. Nagyobb részben a 37–35 millió évvel ezelőtt (az eocén korban) létrejött sárgás színű, és kisebb részben a 220–210 millió évvel ezelőtt keletkezett (triász időszaki) mészkövet láthatunk itt. A Nagy-Eged a formálódó Bükk-vidék Geopark része is egyben. Földtani, földrajzi alaktani és geoturisztikai szempontból is igen értékes terület.

A tanösvény mentén a legjellemzőbb kőzet az eocén korú mészkő (37–35 millió éves). A tengerből finom sárga-fehér üledék (pados mészkő) rakódott le, mely a hegy legjellemzőbb kőzete. A mészkő sekély tengerben jött létre, ahol korallok, tengeri sünök, csigák, kagylók, rákok és halak éltek. A parti zónát a **trópusokhoz hasonló mangrove erdő** borította. Innen nem is távol pedig olyan szubtrópusi örökzöld erdők virultak, mint például a mai Kanári-szigetek térségében (**Laurisilva köderdő**).

A hegy tetőrégiójában már nem eocén korú, hanem sokkal idősebb (triász) korú mészkövet figyelhetünk meg. Az itteni mészkő 180–220 millió évvel ezelőtt keletkezett. Ez a kőzet adja a Bükk hegység fő tömegét is.

Különlegesség, hogy a ma élő növények közül a kövi fordorka harmadkori rokona a nevében is viseli az Egedet. Az *Asplenium egedense* nevű, mára kihalt növényfajt innen írták le először. A ma ismert borszőlőink 30 millió évvel ezelőtt élt távoli rokonának – **Vitis hungarica**, összölő – maradványait is a hegység lábánál találták meg. Ez a levélnyomat a Mátra Múzeum gyűjteményében tekinthető meg. A negyedidőszakban (1–2 millió évvel ezelőtti) a jégkorszak elmúltával az utolsó tízezer évben alakult ki az a változatos növényvilág, melyet most látunk.

A képeken több millió évvel ezelőtt élt csiga és kagylók maradványát látjuk (Szarvas Tamás és Havasi Norbert gyűjteményéből). A hajdan itt hullámozó tengerekben élő meszes héjú és vázú állatok maradványai lerakódtak a tenger fenekére. Ezekből a szerves maradványokból áll a mészkő, mely az üledékes kőzetekhez tartozik.

Készítette a Kaptárkó Természetvédelmi és Kulturális Egyesület a Nemzeti Együttműködési Alap támogatásával.

www.kaptarko.hu
info@kaptarko.hu
facebook.com/kaptarko

